

«OVIEDO SERA NOSTRE»

HA ESTAT REPRESA, VICTORIOSAMENT, LA NOSTRA OFENSIVA AL SECTOR DEL JARAMA

Ha fracassat l'ofensiva rebel davant l'heroica actuació de les forces republicanes al front d'Aragó

Bé i de pressa

Llegim a la Premsa francesa una recensió del llibre recentment escrit pel general Daille sota el títol de "Jofre et la guerre d'Espagne". Més que els aspectes històrics i tècnics d'aquesta obra—aspectes molt interessants sens dubte—ens ha colpit la següent frase de l'autor: "Tot retard en la preparació material de la guerra es paga amb pèrdues irreparables d'hommes i de territoris".

Els lectors, davant les transcrits paraules del general francès, pensaran en el cas de l'actual guerra de la Península Ibèrica. Ací, per part de les forces populars, no es tractava de preparar la guerra abans de fer-la, puix que el poble no la podia preparar contra els militars que la provocaren. Però un cop iniciada la lluita, no s'havia de perdre gens de temps en allò que pertoca a l'organització de l'exèrcit republicà.

Per dissort s'ha perdut temps, i ha vingut la conseqüència inevitable: la pèrdua de vides, de terres i de poblacions que haurien pogut ésser salvades.

Creiem, però, que l'essencial és ara, no pas l'acusació pels fets passats, sinó l'adopció de nous mètodes. Si certes coses han estat fetes defectuosament i lentament, hem de fer-les, d'ací endavant, bé i de pressa.

La bona organització, el bon material i els contingents prou nombrosos permeten, no sols guanyar una guerra, ans encara escusar-la i fer-la menys costosa en sang i en diners.

Mireu l'exemple que posa el general Daille en el seu llibre. En el curs de l'any 1915, els francesos volgueren reconquistar els departaments envaïts pels alemanys, però com que l'artilleria francesa era aleshores insuficient i inferior a la de l'enemic, les ofensives empreses van donar un resultat de 350.000 morts a canvi de petítissims guanys de terreny, tan petits que costava d'assenyalar-los damunt el mapa. Al contrari, l'any 1918, proveïts d'un material excel·lent, els francesos aconseguiren grans resultats, i per fi la victòria, amb un nombre de baixes molt menor.

Mobilització, ofensiva, reconquesta, victòria... Això demana el nostre poble, i això ha de venir. Però no ens trobem en situació de perdre més temps. No podem perdre mesos, setmanes ni dies, si és que no volem perdre la guerra, que és igual que perdre-ho tot.

Cal anar de pressa a fer les coses i cal fer-les bé. Fetes malament o fetes amb lentitud, no tindrien el resultat que d'altra manera se'n pot esperar.

Mentre per un costat es mobilitza militarment, per l'altre s'ha de mobilitzar industrialment. Les noves unitats de l'exèrcit regular han d'estar proveïdes de potent material i d'abundantíssims municions.

Bon ideal, bones soldats, bones armes, bona organització. Amb aquests quatre elements la victòria serà segura, pròxima i total.

A. ROVIRA I VIRGILI.

AL FRONT D'ARAGO

L'enemic atacà per Portarubio i fou rebutjat amb moltes baixes

Alcanyís, 22 (per conferència telefònica amb el nostre enviat especial a les línies de la frontera). — L'ofensiva feixista continua per bé que no amb tanta pressió, els sectors de Vivel del Riu i Portarubio. Les dues primeres jornades foren dures en extrem, però els milicians de la columna Francesc Macià-Lluís Companys els sabien contenir i derrotar proves d'un heroisme exemplar. Els feixistes deixaren damunt el camp, centenars de soldats.

Avui, de bell nou, l'enemic ha tornat a atacar pel sector de Portarubio, però ha estat rebutjat després de sofrir gran nombre de baixes. S'han passat als nostres regles alguns nuclis de soldats de l'exèrcit feixista, els quals han explicat la demoralització que hi ha entre les tropes de Franco des que han arribat a la Península les tropes italianes i alemanyes. Després dels combats lluitats avui, en els quals l'enemic s'ha mostrat més prudent que en dies anteriors, i tenint en compte les desvetes que ha sofert, hom creu que el seu intent en aquesta operació es pot donar per fracassat.

La divisió Francesc Macià-Lluís Companys rebutja un altre atac violent dels facciosos

Alcanyís, 22. (Per telèfon. Crònica del nostre corresponent al front de guerra aragonès). — El diumenge al matí l'enemic insistí en la seva pressió per l'ala dreta del nostre sector. Les trilles de la divisió "Francesc Macià-Lluís Companys" avistaren l'enemic i es posaren a la contraofensiva immediatament. Amb duresa feren replegar els feixistes els perseguiren fins a les seves posicions i els causaren moltes baixes. Per la banda de Portarubio també continuà la pressió rebel amb tot l'element bèl·lic i el conjunt de cosos dels primers dies, però altra volta rebent la repulsa de l'exèrcit del poble. Aquesta jornada del diumenge, si bé fou de relativa estaciació, demostrà següent donant el resultat advers a l'enemic.

Un diumenge brillant per a les armes republicanes al front de Madrid

Madrid, 21. — El millor comentari que podem fer a les accions de les nostres forces és el comunicat que donem més vall. Es a aquest comunicat el que, més que nosaltres, posa de relleu la brillantíssima actuació del nostre exèrcit i seria en aquests moments imprudent parlar en detall de les operacions que amb tant de braó i en cert s'ha efectuat al sector del Jarama. S'apaga el foc, i el nostre exèrcit, que les tropes que defensaven Madrid han posat una vegada més de relleu que la capital de la República està defensada tothora contra les temptatives d'avanç de les forces mercenàries de Franco.

COMUNICAT DE GUERRA DE LA JUNTA DE DEFENSA DE MADRID

Front del Centre. — A l'Esorial foc de canó sobre les nostres posicions, sense causar cap dany. La

nostra artilleria ha fet emmudir la de l'enemic.

Guadarrama. — L'artilleria republicana i el foc dels nostres morters, han dissolt les concentracions faccioses de la retaguarda enemiga amb tres molt cotes.

Sud del Teix. — Les nostres posicions d'Algodor foren hostilitzades per l'enemic amb foc de canó i de fusell, sense produir-nos cap baixa. Les nostres tropes contestaren d'una manera adient. A les nostres files d'aquest sector es presentà un soldat escapat del camp facciós.

Avui les nostres forces han atacat amb un gran braó l'enemic a tot el front del Jarama i s'han lliurat a l'assalt de les primeres posicions enemigues que foren abandonades davant l'impetuositat de les nostres forces.

A més del càstig imposat a l'enemic i de l'ocupació de posicions de gran valor per a les nostres tropes, hom ha aconseguit de tenir sota el nostre foc una de les més importants comunicacions de l'enemic per aquest front. Les forces s'han superat en llur esforç magnífic i en llur esperit militar, fruit de la disciplina que cada dia és més ferma i més sentida.

La nostra aviació col·laborà amb una gran brillantor a aquesta jornada afortunada, i es destacà la precisió dels seus bombardeigs sobre concentracions enemigues, especialment sobre les de Pinto, que han restat completament desorganitzades.

Als altres sectors del front s'ha sostingut el foc contra l'enemic en atacs secundaris.

Res de nou als altres sectors.

EL COMISSARI MORT

ORDZONIKIDSE

comissari del poble, de la indústria pesada, de la U. R. S. S., l'entrament del qual, al mur del Kremlin, constituïa una gran manifestació de dol, en la qual prengueren part, perfectament a germanant, els governants i el poble soviètic.

La no intervenció posada a la pràctica

Hendaia, 21. — Les noves disposicions legals concernents al pas de la frontera espanyola han entrat en vigor a mitja nit. Tots els llocs fronterers, especialment Dancharines, Behobia i Hendaia—on els inspectors de la Seguretat Nacional exerceixen una vigilància rigorosa—, estan en plena activitat.

A desgrat de la pluja els guàrdies mobils recorren la carretera que enllaça els llocs fronterers. A darrera hora s'havia afirmat que molts membres de partits polítics esperaven passar la frontera, però el servei d'ordre no assenyala cap incident.

Balona, 22. — Alguns ciutadans amb passaport sense els requisits exigits ara per les autoritats, s'han vist obligats a tornar a llur punt d'origen, en voler entrar per la frontera francesa a Espanya.

S'ha doblat la guàrdia mobils, que s'ha estacionat al llarg de la frontera, amb el fi d'assegurar el respecte absolut a les ordres del Govern.

Berlín, 22. — Ahir publicà el Diari Oficial el decret prohibit la sortida de voluntaris amb destinació a Espanya. També castiga l'esmentat decret el transit de ciutadans d'altres països per Alemanya.

Roma, 22. — Les mesures de no intervenció amb relació als assumptes d'Espanya són aplicades a partir del dia 20 del corrent mes. El zel de les autoritats feixistes ha arribat fins al punt de segrestar un vaixell mercant grec al port de Cagliari. Dit vaixell es dirigeix a Barcelona.

En una ofensiva fulminant, les forces de la República han arribat als carrers de la capital d'Astúries

Gijón, 22. — A les quatre de la matinada d'ahir s'inicià una operació contra la capital d'Astúries. Després d'un intens canvi de preparacions de l'ofensiva, aquesta va començar amb gran energia. Hi prengueren part totes les forces del cercle d'Oviedo; i en combinació amb l'ofensiva, s'inicià una operació al llarg de tota la línia, especialment en aquells punts essencials que consisteixen enllaç de comunicacions dels facciosos.

L'empenta de les forces lleials fou tan aplaudidora que al cap de pocs moments es trobaven al Camp de los Patos, zona situada entre la fàbrica de gas i la fàbrica d'armes. Les nostres forces es dedicaren a fortificar aquells llocs que han de constituir punts d'ofensiva.

Dintre d'aquesta zona hi ha uns reduts de fortificació perfectíssims.

També aconseguiren les nostres forces una altura dominant sobre Oviedo, on s'alça l'Orreilat Miner. Els rebels foren gran pressió sobre aquest punt i les forces lleials abandonaren aquella altura a les primeres hores de la tarda.

S'ha arribat també als terrenys de Pando, on comença el carrer de Manuel i Areza.

Les milícies passaren del cementiri vell. Això permet a les nostres forces situar-se als voltants de la Puerta Nueva, un dels punts que té com a objectiu amb el centre de la capital asturiana.

A la tarda s'avançà per la banda dels dipòsits vells, on comença el carrer del Rosal. La carretera del Cristó de las Cadenas fou un dels camins que seguien les nostres milícies, i a les dues del matí ocuparen l'Asilo del Fresno.

També aconseguiren arribar a la Plaça de Braus, la qual fou ocupada per les nostres forces. L'enemic feu gran resistència, en aquest punt i després de recuperar aquest redut, sense aconseguir-ho.

Totes les operacions es portaren a cap d'acord amb les previsions del comandament.

S'ha combatut amb gran duresa en tota l'Amplia línia que s'estén des de San Juan de la Arena fins a la Loma Roja.

Bascos i asturians inicien un atac a fons sobre Oviedo

Balona, 22. — Per mitjà dels centres d'informació que els feixistes espanyols tenen establerts en aquesta capital, hom té referències de la greu situació en què es troba la ciutat d'Oviedo després de l'enorme ofensiva que portà a cap l'exèrcit republicà, el qual l'ha tinguda assetjada durant més de sis mesos.

Segons aquestes referències, en el transcurs de les darreres quaranta-vuit hores les milícies republicanes han atacat a fons Oviedo. L'atac ha estat tan intens que l'exèrcit feixista s'ha vist obligat a cedir terreny continuament sota el constant foc de fuselleria i metralladora de les forces del poble, les quals són protegides per la pluja de foc i metralla que llança la seva potent artilleria i l'aviació.

Ahí, diumenge, a migdia, es varen rebre referències que les nostres forces havien establert contacte amb les asturians i que tot seguit s'havia iniciat l'assalt a la capital.

A darrera hora de la tarda es rebren notícies que les forces governamentals ja es batien pels carrers del centre d'Oviedo.

Aquestes notícies han coincidit amb l'empenta de les milícies lleials és un despatx oficial, on es demanaven de desesperat reforços, ja que tan formidable que hom té poques esperances de deturar-la.

Aquestes notícies han causat gran sensació als esmentats centres feixistes. A darreres hores de la tarda hom tenia la impressió que Oviedo cauria aviat a poder del Govern de la República, ja que, tal com havien anat fortificant les posicions de retaguarda, les forces antifeixistes és totalment impossible de trametre reforços a les forces assetjades a Oviedo.

«Oviedo serà nostre», afirma el general Llano de la Encomienda

Gijón, 22. — Es coneixen nous detalls de les operacions d'ofensiva que varen començar en les primeres hores del diumenge d'ahir. Les forces de les quatre canonades que foren el senyal del començament de l'ofensiva, llançades per les nostres bateries, s'entaulà un duel artiller terrible. Però les bateries faccioses del

Naranco solament dispararen durant dues hores. A les sis del matí únicament se sentia el tronar dels nostres canons.

Al sector Colloto-Lugones s'inicià la pressió sobre les darreres cases de Ventanillas, Quinta de Robín i Cercas de la Carellada. No cessà la intensitat de la lluita en tot el matí, especialment sobre la Quinta de Robín, les parets de la qual queden destrossades. Moments després els soldats de la República es llançaven bravam a l'assalt dels parapets. L'enemic en un principi oposà alguna resistència, però en considerant-la impossible, els abandonaren desordenadament.

També s'avançà sobre Pontón de Vaqueros, i quedà gairebé envoltat l'Hospital de la Cadellada. Les forces de Lugones es llançaren damunt Fitoria, primer objectiu d'aquest sector, situat a les falces del Naranco.

Es rebé el turó de Villar i l'Orreilat Miner, en els parapets defensius del qual l'enemic oposà gran resistència; però l'atac fou tan vigorós i sobretot al turó d'Española, que els rebels quedaren envoltats pels lleials. Sis soldats facciosos calgueren al nostre poder. Cinc d'ells havien estat portats des de Galicia i l'altre era un conegut jove d'Oviedo.

A la tarda, aclarit el temps, actuà brillantment la nostra aviació, la qual castigà amb els seus bombardeigs els objectius previstos pel comandament. Espesses columnes de fum confirmaven, poc després, la precisió dels nostres aviadors.

Pel sector de l'Escamplero les nostres forces pressionaren per l'Agüero i Otero amb direcció a la Reguera. Tots els parapets foren envoltats primer i preses després per assalt. Fou consumada l'operació en poc menys d'una hora. Els defensors d'Agüero sorpresos per la rapidesa de la desbandada, aprofitant les darreres ombres de la nit, Passat l'Agüero les nostres forces calgueren damunt La Trecha, en direcció a l'Escamplero, on l'enemic quedà en posició greu. Mitja hora més tard quedava reduïda tota la resistència. A dos quarts de set del matí, la bandera tricolor onejava al punt més alt del mur damunt les restes de parapets i trinxeres.

La possessió de La Trecha arrabassada a l'enemic és una important via de comunicació envers Grado. Després els milicians es dirigiren envers La Venta i quedaren les primeres cases on resistia l'enemic. Els milicians entraren per les finestres a l'interior de les cases, i s'entaulà lluita de cada immoble un aliat combat cox a cox.

També es lluità al sector Olivares-El Mercadín. Les forces d'aquest sector iniciaren l'assalt abans de fer-se de dia. Les guerrilles avançaren i llançaren bombes de mà i cartutxos de dinamita. Cinc batallons actuaren conjuntament sobre Ventanillas, El Mercadín, Malquesada i San Lázaro. També després de forta resistència quedà al nostre poder La Tenderina, i després es passà a lluitar sobre la línia del ferrocarril base, prop de la Fàbrica d'Armes de la Vega.

Per la part de Bonayista s'avançà i es deixà enrera la Casa del Jabonero. Aquestes mateixes forces pressionaren per la Plaça de Braus, Asil del Tremp i central elèctrica. Al sector de l'Asil foren sorpresos els facciosos, i quasi tots moriren a les trinxeres. Els tres objectius quedaren al nostre poder. Un batalló cobrí l'objectiu de Monte de Pando, a San Claudio, que domina una important carretera. A mig matí, l'enemic estava en franca fugida. L'objectiu principal per La Vega fou el Cementiri vell i Convent de les Adoracions. I aquest darrer quedava isolat d'Oviedo. Els carrers d'assalt han estat el malastre dels rebels.

Les nostres bateries de Sant Esteban de las Cruces bombardejaren amb gran intensitat i precisió la caserna de Pelayo, la Plaça de Santo Domingo, les Escoles del Postigo i una part del ferrocarril base.

Pel sector Biedes-Grillos les nostres forces ocuparen el Pico del Haca, i calgueren sobre les trinxeres faccioses sense donar temps a la resistència enemiga. Poc després s'ocupava el mont Otero que domina la carretera de l'Escamplero a Peñaflor, única via de comunicació que els quedava als facciosos. S'ocupà igualment, la posició de Sierra de Lugo, a sobre d'aquest poble, prop de Peñaflor i a mil cinc-cents metres de Grado.

Un grup de milicians realitzà una incursió al poble de Cuero, on s'apoderaren d'un canó del cinc i mig, fusells, municions, granades i quèviures. Aquests milicians, complint ordres del comandament, es replegaren a llurs noves posicions que havien estat ja convenientment fortificades. Aquestes posicions són de gran importància per a l'atac a Peñaflor.

Les bateries del setge d'Oviedo, posicions dels sectors immediats, estigueren algunes hores llançant metralla per les boques de canons de tots els calibres.

El balanç de la jornada del diumenge es pot resumir dient que les forces lleials dels sectors d'ambdós vorems del Nalón aconseguiren el trenta per cent dels objectius que estaven assenyalats pel comandament. En la lluita a la capital foren aconseguint el vintanta per cent dels objectius. Un càlcul aproximadament dels baixes que en les accions del diumenge tingué l'enemic assegura que s'eleva a més de 1.500, entre morts i ferits. A més, en els combats d'ahir i d'ahir, la proporció entre morts i ferits, ja que la majoria de les baixes són de morts. Als rebels se'ls ha creat el greu problema de l'evacuació de ferits, ja que la ciutat es troba completament assetjada.

A les immediacions d'una posició nostra hem recollit aquest matí prop d'un centenar de cadavers, vintanta-cinc fusells i moltes metralladores. També s'ha observat que una de les bateries faccioses del Naranco ha emmudit i es suposa que ha estat destruïda o desmuntada pels disparats dels nostres canons.

Després de la forta ofensiva iniciada per nosaltres sobrevingué la contraofensiva rebel, violenta en extrem, però que s'estrellà gairebé sempre contra les nostres defenses.

L'enemic tan sols ha aconseguit reconquistar l'Orreilat Miner, a costa de veritables rius de sang. La reacció dels facciosos és desesperada. La lluita d'ahir durà vint hores, ja que acabaren els combats a mitja nit. El general Llano de la Encomienda, cap de les forces del Nord estava molt satisfet en acabar la jornada i, interrogat per un periodista, contestà amb aquestes paraules la seva opinió:

«Oviedo serà nostre. La contraofensiva facciosa és ofegada per les forces republicanes»

Gijón, 22. — Avui, abans d'apuntar (Passa a la pàgina 3)

L'EXERCIT DEL POBLE EN LA DEFENSA DE MADRID

Heus aquí una vista recent de l'Hospital Clínic de la Ciutat Universitària a Madrid. La proximitat de l'edifici en relació amb altres fotografies publicades darrerament, demostra com els soldats del poble han anat avançant cap al reduït rebel

(Foto. Sánchez Catalá)

